

„Minden csak döntés kérdése!”

Már gyerekkorában eldöntötte, hogy a Debreceni Egyetemre fog járni. Férjével az alma mater falai között szerettek egymásba, ma pedig már kétgyermekes édesanya és boldog feleség. Mindemellett sikeres cégvezetőként és regényíróként is maximálisan helytáll.

■ NAGY ANNA, 2017.

„Áltam a Debreceni Egyetem előtt gyerekkoromban, épp egy őszi napon, és egyszerűen azt éreztem, én ide akarok járni. Éreztem az energiákban, hogy engem vonz ez az épület.” – kezdte el történetét Papp Csilla, aki középiskolásként leginkább reál tárgyakat tanult, ám mivel inkább humán beállítottságú volt, a szociálpolitika szakon kezdte meg egyetemi tanulmányait. „A képzés annyira jól fel volt építve ezen a szakon, hogy mi az első két-három évben a különböző szakterületek alapképzését kaptuk meg. Jogi, pszichológiai, gazdaságtan és marketing ismeretekre gondolok. Ez az oktatási rendszer olyan széles látókört alakított ki bennünk, hogy én azóta is azt érzem, mintha ott kinyílt volna a világ.” – idézte fel. És milyen kedves emlékek fűzik még az alma materhez? Hamar kiderül, életre szóló kapcsolatokat is kapott, hiszen az egyetemen a férje csoporttársa volt. „Már középiskolában is ismertük egymást, de igazából az

egyetemen szerettünk egymásba. Meggyőződésem, hogy minket egymásnak rendelt az ég. Ezt még középiskolában nem tudtuk, de nyilván, ami összetartozik, az előbb-utóbb összeér.” – mesélte, majd hozzátette, a férjén kívül még számos olyan kapcsolatot is ápol az egyetemről a mai napig, ami egészen biztosan élete végéig kitart.

Elengedni, ha kell

Papp Csilla kétgyermekes anyuka, kislánya 22 hónaposan bölcsődébe jár, kislánya pedig első osztályos kisiskolás. Csilla alapvetően maximalistának vallja magát, ami áldás és átok is egyszerre. „Ugyanúgy teljesen meg szeretnék felelni édesanyaként, feleségként és a munkában is, de rájöttem, ez szinte lehetetlen. Számomra a legnehezebb a családi élet és a munka összehangolása, ezért meg kellett tanulnom elengedni. Például nagyon szerettem főzni, de jó ideje már a férjem főz otthon. Neki ez tulajdonképpen kikapcsolódás. Nekem ezt fejben, tudatosan kellett elfogadnom, mert a ránk rótt

női szerepekben a főzés kardinális pont.” – mondta, hozzátéve, hogy míg készül a szombati ebéd, addig ő a gyerekekkel tudja tölteni az idejét. A családon belül egyébként megosztják a feladatokat a férjével, mindketten vezető beosztásban dolgoznak, ennek ellenére nagyon jól tudnak la- vírozni a logisztikai kérdésekben. Segítség nélkül persze nem megy, tette hozzá Csilla. „Nagycsaládban nőttem fel. Azok az alap- értékek, melyek társulnak egy házassághoz és egy családi biztonság megteremtéséhez, azok bennem vannak genetikailag. Az a leg- fontosabb, hogy olyan párom van, akinek szintén ugyanezek az értékek a fontosak: megbecsüljük és támogatjuk egymást, teret hagyunk a másoknak és bízunk egymásban.” Csilla azt is elmondta, nagyon fontos, hogy mit adnak meg a gyerekeiknek, akiknek születése között hat év telt el. „A legfon- tosabb, hogy testvérek lehetnek, és ez egy olyan kapcsolat, amit semmivel sem lehet pótolni. A testvéri kapcsolat páratlan, bár- mi történik, ők mindig ott lesznek egymás-

nak.” Szülőként pedig csak tanulnak tőlük. „A gyerekek még nagyon tiszták, őszinték, szerethetőek és rengeteg jószág van bennük. És ez minden gyerekre igaz kivétel nélkül.”

Vezetői székben

Csilla az Alföld Televíziónál válságmenedzserként kezdett el dolgozni, 2011 óta pedig vezetői feladatokat lát el. „A munkám eredményessége miatt döntött úgy a tulajdonos, hogy rám bízsa a cégvezetést. Azon túl, hogy a stratégiai átszervezést és átalakítást lebonyolítottam, megkezdődött egy bővítés is. Elindult a Hajdupress hírportál, valamint a portfóliót kiegészítettük még egy rendezvényszervezési ágazattal. A munkám nagy része ezen területek stratégiai irányítása, összehangolása, de természetesen aktívan részt veszek a többi munkafolyamatban is.” Arra a kérdésre, hogy milyen egy jó vezető, Csilla elmondta, vannak alapvető kompetenciák, amiknek meg kell felelni. „A példamutatás a legfontosabb. Olyan példát kell látniuk tőled a munkatársaidnak, akik után ők elfogadják a döntésedet, az utasításaidat. Az elvem, hogy senkitől sem várok el olyat, amit én ne tennék meg. Az a típusú vezető vagyok, aki megy előre és hívja a többieket maga mögé, hogy gyertek utánam, csináljuk együtt. Fontos a stratégiai gondolkodás, hogy rendszerszemléletben lássuk a dolgokat. Olyan emberekkel dolgozhatok együtt, akik hasonlóan gondolkodnak, mint én. Nem egy hierarchikus rendszert üzemeltetünk, hanem csapatban dolgozunk. Nagyon kreatívak, az ötletelés során sem feltétlenül az én ötleteim valósulnak meg. Ha van jobb, akkor azt fejlesztjük tovább. A döntéshozatal és a felelősségvállalás nehézkes lehet egy vezető számára, de ezt meg kell tanulni. Mindig az eredményességet kell szem előtt tartani.” – mondta, hangsúlyozva azt, hogy nagyon szeret fiatalokkal dolgozni, hiszen bennük megvan az a vitalitás, ami előreviszi a cég tevékenységét.

Két év, két regény

Csilla neve sokak számára nemcsak a cégvezetői oldaláról lehet ismerős. 2015-ben jelent meg első regénye: A másik oldalról. Majd annak folytatásaként az Azon is túl című regénye 2016-ban került a könyvesboltok polcaira. Elmondása szerint, amióta írni tud, ő ír. Már gyerekkorában verseket és novellákat vetett papírra, még ma is megvan az a kockás füzet, amiben a kezdeti alkotások sorakoznak. A regényírás gondolata már régen megfogalmazódott benne, egyszer hozzá is kezdett, ám az végül be-

„Álltam a Debreceni Egyetem előtt gyerekkoromban... és egyszerűen azt éreztem, én ide akarok járni.”

fejezés nélkül maradt. „A főszerkesztőm azt mondta az első regényem megszületésekor, hogy ebben az a nagyon jó dolog – függetlenül attól, hogy tetszeni fog az olvasóknak vagy nem –, hogy én ezt eldöntöttem, hogy meg akarom csinálni és végigvittem. Megírtam, kiadót kerestem, leszerződtem, megjelentettem, és ma már a kezemben tarthatom. Idáig nagyon kevesen jutnak el. Ez egyébként jól jellemzi az életfelfogásomat, miszerint minden csak döntés kérdése. Én is tudatosan eldöntöttem, hogy negyvenéves koromra megjelenik a regényem, és így is

lett.” – mondta, hozzátéve, ebben a pozitív életszemlélete is sokat segített.

Beszélni kell róla

Az első regénye befejezése sok kérdőjelet hagyott az olvasók fejében. Amikor megjelent, Csilla már kismama volt. „Tudtam, hogy a történetnek van folytatása, ami ott is volt a fejemben. Végül azt a kisfiam alvásidejében írtam meg. Ő aludt mellettem, én pedig a lappal az ölemben szőttem a történet-szálakat.” – idézte fel. Jelenleg is dolgozik egy könyvön, ám most más élvez prioritást az életében, így egyelőre lassabban halad az írással. Csilla ekkor újra megemlítette az elengedés fontosságát, hiszen bármennyire is szeretné írni a könyvet, most a gyerekek

és a munka élveznek előnyt az életében. „Nem is tudnék határidőre írni, hiába érkezik a nyomás akár az olvasók részéről is. Nekem az írás a hobbim, terápia és örömforrás.” Ráadásul Csilla regényeiben olyan életközeli szituációk is helyet kaptak, melyek sokunkkal megtörténnek. Olyan témákat is érintett, amiknél többen csak homokba dugják a fejüket. Így olvashattak például válásról, bántalmazásról, koraszülésről vagy halálról is. Az író azonban ügyelt arra, hogy megtalálja az arany középutat a témákat illetően, hogy semmiképp se legyen a regény túl nyomasztó, hisz ez mégiscsak egy romantikus történet. Azt, hogy ezt mennyire jól megoldotta, bizonyítja az is, hogy nagyon sok olvasó gratulált az írónőnek. „Többen írták, hogy sokat segített nekik a regény. Könnyebben tudtak feldolgozni bizonyos élethelyzetet vagy éppen ki tudtak kapcsolódni. A női bántalmazás meglehetősen nagy visszhangot kapott. Nekem mindez nagyon sokat jelent. Hiszen ha már egy-egy gondolatot a magukévá tudnak tenni, (és én is így vagyok egyébként, amikor mások könyveit olvasom), már megérte.”

Csilla igazi könyvimádó hírében áll, megszámlálhatatlanul sok művet olvasott el. „Alapvetően szeretem a könyvek illatát, szeretem, ha valaki ír. Ha e-bookon olvasok el valamit és nagyon tetszik, biztosan megveszem könyv formájában is. Mindenevő vagyok a könyveket illetően, említhetném Szabó Magdát, Kosztolányit, de a kortárs műveket és az önfejlesztő könyveket is. A verseket is nagyon imádom, többek között Ady Endrét és József Attilát, de amikor a kisfiam az inkubátorban volt, Szabó Lőrinc verseket olvastam neki. Koraszülöttként jött a világra, ami annyira nehéz időszak volt számomra, hogy nem voltak szavaim. Viszont az nagyon fontos volt, hogy hallja a hangomat.”

Az álmódosítás kevés

Végül arról kérdeztem Csillát, szerinte mi a sikerhez vezető út? „Azt látom, hogy a fiatalok sok mindenbe belekezdnek, csapongnak. Ez nem feltétlenül az ő hibájuk, lehet a szülei is ilyen mintát mutattak nekik. Én azt tanácsolom, legyenek kitartóak és kövessék az álmaikat, amikért meg kell küzdeni. Legyen egy stratégiai tervük, hogy érik el azokat. Pozitív hozzáállással és teremtő energiával bármit meg lehet valósítani. Ne várják a sült galambot, mert az bizony nem jön el...”